

Prethodna pitanja

1. Je li dopušteno pravo na „slobodu ugovaranja”, koje je utvrđeno člankom 16. POVELJE EUROPSKE UNIJE O TEMELJNIM PRAVIMA, u odnosu između trgovaca i potrošača ograničiti u smislu članka 52. POVELJE EUROPSKE UNIJE O TEMELJNIM PRAVIMA na način koji proizlazi iz odredbe članka 51. Zakona za upravljanje na etažnata sobstvenost (Zakon o upravljanju etažnim vlasništvom, u daljnjem tekstu: ZUES), kako se tumači u skladu s ustaljenom sudskom praksom Republike Bugarske, prema kojem je na temelju prve mogućnosti predviđene člankom 26. stavkom 1. Zakona o zadalženiata i dogovorite (Zakon o obveznim odnosima i ugovorima, u daljnjem tekstu: ZZD), zbog povrede materijalnog prava, ništetan ugovor koji je pojedinačni vlasnik objekta u suvlasničkoj zgradi na kojoj je uspostavljeno etažno vlasništvo, koji je u predmetnom slučaju potrošač u smislu Direktive Vijeća 93/13/EEZ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993., sklopio u vezi s pitanjima uređenima člankom 51. ZUES-a, neovisno o tome uređuju li se tim ugovorom i druga pitanja, koja nisu obuhvaćena isključivom nadležnosti glavne skupštine suvlasnika?
2. Je li dopušteno pravo na „slobodu ugovaranja”, koje je zajamčeno člankom 38. POVELJE EUROPSKE UNIJE O TEMELJNIM PRAVIMA i DIREKTIVOM VIJEĆA 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., u odnosu između trgovaca i potrošača ograničiti u smislu članka 52. POVELJE EUROPSKE UNIJE O TEMELJNIM PRAVIMA na način koji proizlazi iz odredbe članka 51. ZUES-a, kako se tumači u skladu s ustaljenom sudskom praksom Republike Bugarske, prema kojem je na temelju prve mogućnosti predviđene člankom 26. stavkom 1. Zakona o zadalženiata i dogovorite (Zakon o obveznim odnosima i ugovorima, u daljnjem tekstu: ZZD), zbog povrede materijalnog prava, ništetan ugovor koji je pojedinačni vlasnik objekta u suvlasničkoj zgradi na kojoj je uspostavljeno etažno vlasništvo, koji je u predmetnom slučaju potrošač u smislu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., sklopio u vezi s pitanjima uređenima člankom 51. ZUES-a, neovisno o tome uređuju li se tim ugovorom i druga pitanja, koja nisu obuhvaćena isključivom nadležnosti glavne skupštine suvlasnika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2023. uputio Verwaltungsgericht Sigmaringen (Njemačka) – Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung/Savezna zemlja Baden-Württemberg

(Predmet C-239/23, Karl und Georg Anwander Güterverwaltung)

(2023/C 252/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Tuženik: Savezna zemlja Baden-Württemberg

Intervenijent: Freistaat Bayern

Prethodna pitanja

1. Jesu li u skladu s člankom 31. stavkom 1. prvim podstavkom i člankom 31. stavkom 2. te člankom 32. stavkom 1. točkom (b), člankom 32. stavkom 2. prvim podstavkom i člankom 32. stavkom 3. drugim i trećim podstavkom Uredbe (EU) br. 1305/2013⁽¹⁾ nacionalni upravni propis i praksa dodjeljivanja potpora, kojima se isključuje isplata kompenzacijske naknade za zemljišta u planinskim područjima i određenim područjima s ograničenjima isključivo zato što se područja za koja se dodjeljuje kompenzacijska naknada nalaze izvan regije države članice u smislu članka 2. stavka 1. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EU) br. 1305/2013, kojom se dodjeljuje kompenzacijska naknada? Je li u tom pogledu sjedište poljoprivrednika koji obrađuje zemljište dopušten kriterij razlikovanja?

2. Treba li članak 31. stavak 1. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 1305/2013 tumačiti na način da se propisi države članice ili regije države članice koja je odlučila poljoprivrednicima u planinskim područjima i drugim područjima s ograničenjima u smislu članka 31. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013 odobriti plaćanja moraju formulirati na takav način da se plaćanje mora odobriti i za zemljišta koja je druga država članica ili druga regija iste države članice koja je također odlučila poljoprivrednicima u planinskim područjima i drugim područjima s ograničenjima u smislu članka 31. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013 odobriti plaćanja klasificirala kao planinsko područje ili drugo područje s ograničenjima u smislu članka 32. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013?
3. Treba li članak 31. stavak 1. prvi podstavak i članak 31. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1305/2013 tumačiti na način da iz tih odredbi neposredno na temelju prava Unije proizlazi poljoprivrednikovo pravo na odobrenje plaćanja (kompenzacijska naknada), koje isplaćuje država članica ili regija te države članice, ako je poljoprivrednik aktivni poljoprivrednik i upravlja zemljištem koje je država članica ili regija te države članice klasificirala kao planinsko područje ili drugo područje s ograničenjima u smislu članka 32. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013 i ako je dotična država članica ili regija odlučila odobriti plaćanja (kompenzacijske naknade) u smislu članka 31. stavka 1. prvog podstavka Uredbe (EU) br. 1305/2013?

U slučaju potvrdnog odgovora:

- (a) Protiv koga se ostvaruje pravo na temelju prava Unije koje proizlazi iz članka 31. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013? Ostvaruje li se uvijek protiv same države članice ili u svakom slučaju protiv regije (članak 2. stavak 1. drugi podstavak točka (b) Uredbe (EU) br. 1305/2013) države članice ako je ta regija, neovisno o državi članici, odlučila poljoprivrednicima odobriti kompenzacijske naknade na temelju članka 31. Uredbe (EU) br. 1305/2013?
- (b) Pretpostavlja li pravo zajamčeno pravom Unije u načelu da poljoprivrednik ispunjava druge zahtjeve koji nadilaze one predviđene člankom 31. stavkom 1. prvim podstavkom i člankom 31. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1305/2013, a koje svojim zakonodavstvom kojim se prenosi navedena uredba zahtijeva država članica ili njezina regija koja dodjeljuje kompenzacijsku naknadu?
4. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Treba li članak 31. stavak 1. prvi podstavak Uredbe (EU) br. 1305/2013 tumačiti na način da propisi države članice ili jedne od njezinih regija koji sadržavaju uvjete za dodjelu plaćanja (kompenzacijska naknada) u smislu članka 31. stavka 1. prvog podstavka Uredbe (EU) br. 1305/2013 moraju biti pravne prirode koja poljoprivrednicima daje pravo na odobrenje plaćanja (kompenzacijska naknada) ako ispunjavaju uvjete za plaćanje koje je utvrdila predmetna država članica ili njezina regija, neovisno o stvarnoj praksi dodjeljivanja potpora države članice ili njezine regije?

(¹) Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL 2013., L 347, str. 487. i ispravak SL 2016., L 130, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2023. uputio Naczelny Sąd Administracyjny
(Poljska) – P. sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie
(Predmet C-241/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)**

(2023/C 252/30)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P. sp. z o.o.

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie